

200702701/1.

Datum uitspraak: 19 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/29809 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 20 maart 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In haar enige grief klaagt appellante dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu appellante bij beschikking van 9 oktober 2006 verscheidene, opeenvolgende verblijfsvergunningen regulier zijn verleend, zij geen procesbelang heeft bij de beoordeling van haar beroep tegen de afwijzing van haar aanvraag om een verblijfsvergunning asiel en de rechtbank derhalve ten onrechte om die reden haar beroep niet-ontvankelijk heeft verklaard. Appellante betoogt daartoe dat de rechtbank aldus heeft miskend dat zij en haar kinderen bij verlening van de gevraagde verblijfsvergunning asiel in een gunstiger rechtspositie geraken en daarbij concreet belang hebben.

2.2. Bij beschikking van 9 oktober 2006 heeft de minister aan appellante, naar aanleiding van haar aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder de beperking verband houdend met tijdsverloop in de asielprocedure verleend, met ingang van 11 december 2002, geldig tot 11 december 2007.

2.3. Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling reeds rechtmatig verblijf heeft, als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e of l.

Ingevolge het tweede lid, voor zover thans van belang, is het eerste lid, onder b, niet van toepassing, indien naar aanleiding van een aanvraag tot

het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 28, ambtshalve de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14, is verleend.

2.4. Artikel 30, tweede lid, van de Vw 2000 vormt een uitzondering op de imperatieve weigeringsgrond van artikel 30, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Blijkens de Memorie van Toelichting betreffende de totstandkoming van dat tweede lid (Kamerstukken II 2002/03, nr. 28 630, nr. 3, p. 3-5), strekt deze uitzondering ertoe te waarborgen dat in geval van ambtshalve verlening van een verblijfsvergunning regulier, voormelde weigeringsgrond buiten toepassing blijft, omdat een redelijke wetstoepassing zulks met zich meebrengt. Als de vreemdeling tegen de afwijzing van de asielaanvraag die heeft geleid tot de ambtshalve verleende reguliere verblijfsvergunning, in beroep is gekomen bij de rechter, wordt artikel 30, eerste lid, onder b, van de wet dus niet tegengeworpen, aldus de toelichting.

Door te oordelen dat appellante vanwege de haar verleende verblijfsvergunning regulier geen procesbelang heeft bij de beoordeling van de afwijzing van haar asielaanvraag, heeft de rechtbank niet onderkend dat die vergunning ambtshalve is verleend en bedoelde afwijzing daartoe heeft geleid. Onder die omstandigheden brengt de ambtshalve aan appellante verleende verblijfsvergunning regulier niet mee dat haar belang bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de afwijzing van haar onderliggende asielaanvraag is komen te vervallen. Derhalve is de rechtbank op onjuiste gronden tot haar oordeel gekomen en heeft zij het geschil ten onrechte niet inhoudelijk beoordeeld.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 20 maart 2007 in zaak no. AWB 06/29809;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellante onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. H.G. Sevenster, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

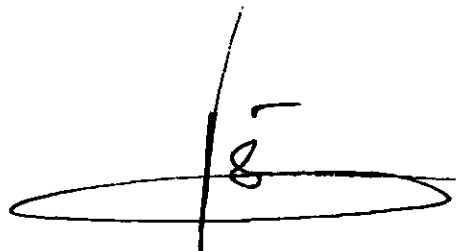
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2007

248-561.

Verzonden: 19 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/29809

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiseres,
mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen en
gemachtigde: mr. M. Luitjendijk, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Minister van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Jacobs, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 12 oktober 2001 afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 17 oktober 2001 beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 13 juli 2004 (procedurenummer AWB 01/54258) heeft de rechtbank het beroep van eiseres gegrond verklaard en het bestreden besluit van 12 oktober 2001 vernietigd.

Bij besluit van 14 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres wederom afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 19 juni 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 6 maart 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiseres en haar gemachtigde zijn met kennisgeving niet verschenen.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000):

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend

procedurenummer: AWB 06/29809

2

aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;".

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);

l. verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn;".

Artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, luidt als volgt:

"Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen."

2.2 Verweerder stelt zich primair op het standpunt dat eiseres niet-ontvankelijk moet worden verklaard in haar beroep aangezien eiseres met terugwerkende kracht met ingang van 11 december 1999 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is verleend. Verweerder meent dat het procesbelang aan onderhavig beroep is komen te ontvallen. Voor zover het beroep ontvankelijk mocht worden geacht concludeert verweerder tot ongegrondverklaring van het beroep.

2.3 Eiseres meent in aanmerking te komen voor verlening van een verblijfsvergunning ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

Aan eiseres is bij beschikking van 9 oktober 2006 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 met ingang van 11 december 1999, geldig tot 19 maart 2001, verleend. Voorts is aan eiseres een vergunning regulier verleend onder de beperking voortgezet verblijf met ingang van 21 maart 2001 tot 2 december 2005 alsmede een verblijfsvergunning regulier op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 met ingang van 11 december 2002, geldig tot 11 december 2007.

De rechtbank is van oordeel dat onder deze omstandigheden eiseres geen procesbelang heeft bij een beoordeling van haar beroep gericht tegen verlening van een verblijfsvergunning asië voor bepaalde tijd.

Het beroep wordt mitsdien niet-ontvankelijk verklaard.

procedurenummer: AWB 06/29809

3

2.5 Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 06/29809

4

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gegeven door mr. W.M.P.M. Weerdesteijn, rechter, en door deze en drs. S.R. Jonkergouw, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 20 MAART 2007

Afschrift verzonden op: 20 MAART 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

KLARENAAR
advocaten

Mr H.W.F. Klarenaar
Mr J. van der Stel
Mw. Mr M. Luijendijk
advocaten en procureurs
Postadres:
Postbus 939
3300 AX Dordrecht
Bomkade 14
Dordrecht
Tel.: 078 631 24 68
Fax: 078 613 38 04

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

== Per fax: 070 365 13 80 ==

Dordrecht, 17 april 2007

APPÈLSCHRIFT / Hoger Beroepschrift

Inzake: / Staat
Reg.nr.: 06/29809
Appellanten: en haar minderjarige kinderen.
Nationaliteit: Chinese

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2348-C 17 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft erbij te kennen;

alsmede haar minderjarige kinderen, van Chinese nationaliteit, wonende aan de **verder te noemen appellante**, te dezer zake woonplaats kiezende te (3311 JD) Dordrecht, aan de Bomkade 14, ten kantore van haar gemachtigde mr. M. Luijendijk, advocaat te Dordrecht, die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is, zulks met het recht van substitutie.

Appellante stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgevoegde uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken, (reg.nrs.: 06/29809), uitgesproken en verzonden op 20 maart 2007.

Dit appèlschrift berust op de navolgende grieven:

Grief 1:

De rechtbank overweegt in voornoemde uitspraak het volgende:

r.o.2.4

"Aan eiseres is bij beschikking van 9 oktober 2006 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e. van de Vw 2000 met ingang van 11 december 1999.

ADVOCLAIM®

KLARENAAR
advocaten

geldig tot 19 maart 2001, verleend. Voorts is aan eiseres een vergunning regulier verleend onder de beperking voortgezet verblijf met ingang van 21 maart 2001 tot 2 december 2005 alsmede een verblijfsvergunning regulier artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e. van de Vw 2000 met ingang van 11 december 2002, geldig tot 11 december 2007.

De rechtbank is van oordeel dat onder deze omstandigheden eiseres geen procesbelang heeft bij een beoordeling van haar beroep gericht tegen verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Het beroep wordt mitsdien niet-ontvankelijk verklaard."

Toelichting:

Appellante heeft inderdaad met terugwerkende kracht een verblijfsvergunning regulier op grond van het driejarenbeleid verkregen, geldig tot 11 december 2007. Dit neemt echter niet weg dat zij geen rechtsbelang meer heeft bij de beoordeling van haar asielaanvraag. Het volgende is daartoe van belang.

Er is sprake van procesbelang in haar specifieke geval, nu een verblijfsvergunning asiel meer rechten oplevert dan een verblijfsvergunning regulier. Vreemdelingen met een verblijfsvergunning asiel wordt bijvoorbeeld sneller en gemakkelijker een paspoort verleend dan aan degenen die over een verblijfsvergunning regulier beschikken. Onder de huidige omstandigheden zal appellante zich tot de autoriteiten van China moeten wenden voor het verkrijgen van reisdocumenten, hetgeen niet van appellante kan worden verwacht, nu zij problemen met de autoriteiten heeft ondervonden.

Daarnaast is van belang dat haar twee minderjarige kinderen, die in Nederland zijn geboren, zijn gevoegd in de asielzaak. Indien appellante een verblijfsvergunning asiel krijgt, krijgen haar kinderen dat ook. Nu heeft appellante een verblijfsvergunning regulier en haar kinderen (nog) niet. Hiervoor moet zij een aparte aanvraag indienen, waarbij het paspoortvereiste zal worden tegengeworpen. Daar komt nog bij dat zij dan telkens (bij aanvraag en verlenging) twee maal het leges bedrag zal moeten betalen. Tevens kan appellante hierdoor problemen krijgen met haar recht op huursubsidie. Immers, haar kinderen zullen niet zonder slag of stoot in het bezit komen van een verblijfsvergunning regulier, vanwege het paspoortvereiste. Bij een afwijzing van de aanvraag zijn zij niet meer rechtmatig in Nederland, waardoor het recht op huursubsidie komt te vervallen. Immers, appellante heeft geen recht op huursubsidie als er personen bij haar wonen die niet rechtmatig in Nederland verblijven. Gezien het vorenstaande heeft zij dan ook wel degelijk belang bij een verblijfsvergunning asiel voor haar en haar kinderen. Appellante verwijst hierbij naar de uitspraken van de rechtbank 's-Hertogenbosch d.d. 17 juli 2001 Awb 99/9436 en de uitspraken van de rechtbank Zutphen d.d. 22 september 2002 en 22 oktober 2002, Awb 01/45982 en 01/36340. In deze zaken werd ook procesbelang aanwezig geacht in soortgelijke situaties.

Appellante stelt zich dan ook op het standpunt dat de rechtbank op onjuiste gronden heeft geconcludeerd dat er geen rechtsbelang in deze zaak aanwezig was. Appellante meent dat de er ten onrechte geen inhoudelijk beoordeling heeft plaatsgevonden. De rechtbank dient dit alsnog te doen. De rechtbank heeft dit miskend.

Conclusie:

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appellante Uw Afdeling derhalve:

KLARENAAR
advocaten

- de aangevallen uitspraak van de rechtbank, waarvan hoger beroep, nietig te verklaren dan wel te vernietigen;
- voor zover rechtens gewenst te bepalen dat de Rechtbank in deze een nieuwe uitspraak zal moeten formuleren met inachtneming van Uw uitspraak.
- verweerder te veroordelen in de (proccs)kosten.

Hoogachtend,

M. Luijendijk.